

VIJESTI IZ INOZEMSTVA

Izvanredni kongres talijanskih cecilijanaca

Rim, 20-24. rujna 1972.

Dan redovnika

Zasjedanja su održana u velikoj, suvremenoj i za ovakve prigode uređenoj građevini Domus Pacis. Zastupani su mnogi, klasični i moderni redovnici: benediktinci, salezijanci, dominikanci, somaski, jospipovci, franjevci itd.

Kongres je inaugurirao upravitelj tajništva redovničkih instituta p. P. Ernetti i prvo zasjedanje otvorio magistralskim uvodnim predavanjem na temu: »Crkvena glazba i sensus Ecclesiae«. O ovoj sveobuhvatnoj i opširnoj temi razvila se kroz dva dana napornog rada živa rasprava. Tema je promatrana s raznih gledišta i raspravljana s glazbeno-znanstvenog, estetsko-ritmičkog, praktično-neposrednog stanovišta.

Na istu temu slijede relacije: M. Tonetti: Proučavanje koncilskih i papinskih dokumenata te kriteriji po kojima se ravna crkvena glazba; M. Miolli: Sakupiti visoke i uzvišene razloge glazbene aktivnosti u poslušnosti, molitvi, unutarnjem životu. Poslije podne se prešlo na praktičnu i veoma važnu temu: Proučavanje glazbe. Tu je bilo mnogo više predavanja i intervenata sa zanimljivim i veoma važnim prijedlozima. Predavali su talijanski prvi redovnički stručnjaci glazbene didaktike: V. Bellone, I. Ettorre, C. Giacomini, A. D'Altofonte, P. Patuelli, W. Rabolini, C. Dallafior itd. Iza svakog predavanja bi se razvile žive debate: pitanja, prijedlozi, objašnjenja. Dan je prošao u zanimljivom i neprekidnom dijalogu između predavača i slušača.

Na kongresu se pojavila i jedna veoma ugodna novost: jutarnja i večernja na talijanskom jeziku s napjevima za narod. Napjevi, obrasci i uzorci psalama skladani upravo za ovaj kongres posredstvom tajništva redovničkih instituta primljeni su sa zadovoljstvom i oduševljenjem, a izvedeni s pobožnošću. P. N. Barosco je na molbu svih kongresista preuzeo na sebe dužnost da svakodnevno za vrijeme kongresa pripremi lijepo pjevanje jutarnje i večernje.

Dan tajništava

Dolaskom stotinjak čč. sestara zaduženih da vode liturgijsko pjevanje po svojim redovničkim i župskim zajednicama, i drugih glazbenika koji će prisustvovati kongresu, osjeća se jaki crescendo koji oduševljava okolinu i daje joj veselo ozračje, prikuplja duhove prema jedinom idealu: apostolat crkvene glazbe. Za vrijeme predavanja najednom se u dvorani pojavio i glavni predsjednik talijanskog cecilijanskog pokreta msgr. A. Mistrorigo, biskup: njegova prisutnost ohrabruje, a njegove riječi rasvjetljuju ispravni put u crkvenoj glazbi. Govori svima. Riječi pobude: »Hrabro, naprijed!« Riječi utjehe: »Ne gubimo duha ustrajnosti; doći će vrijeme kad ćemo osjetiti plodove našeg mukotrpnog rada«. Rječi čistog realizma: »Iskrivljeni mozgovi daju iskrivljenu glazbu«. Riječi prave čistoće: »Ne leti se kolicima na točkove«. Riječi svijetle ascetike: »Crkvena glazba prenosi čovjeka u područje otajstava«.

U velikoj dvorani nalaze se ujedinjeni redovnici i redovnice. Tema o kojoj se raspravlja razdijeljena je u dva dijela: Crkvena glazba i pastoralni rad — Crkvena glazba u redovničkim zajednicama. Predavači i predavanja smjenjuju se jedan za drugim: L. Loss, E. Cappacioli, L. Barosco, s. P. Meneghin, M. Miolli, M. Tonetti, V. Bellone, V. Zaccaria itd.

U isto vrijeme u drugim salama zasjedaju tajništva orguljaša, diecezanski instituti crkvene glazbe i

instituti za pouku crkvene glazbe u sjemeništima malim i velikim.

U tajništvu orguljaša poslije predavanja msgr. C. Morettija na temu: »Nužno se moraju složiti orguljaši i orguljari da bi stvorili tip talijanskih orgulja« rasprava je živa, traje preko čitavog dana i donosi tri zaključka: 1. profesionalna dužnost orguljaša u crkvama; 2. trebao bi jedan zajednički časopis za informacije orguljašima; 3. stvoriti posebni tip talijanskih liturgijskih orgulja.

Tajništvo dijecezanskih instituta za crkvenu glazbu. Predsjednik je otvorio zasjedanje temom: »Svrha, organizacija i aktualni problemi dijecezanskih instituta za crkvenu glazbu«. Iznosi uglavnom bilancu instituta: koliko ih je, koliko ima pohađača i predlaže da svi instituti imaju isti program. Poslije podne su se oko okruglog stola okupili predsjednici instituta: vlč. gg. A. Turco, E. Corbetta, A. Corotta, M. Saccardo, I. Zannata i č. s. Dolores Salsano.

U tajništvu glazba u sjemeništima predsjednik E. Corbetta i tajnik G. Boretti otvorili su zasjedanje predavanjem: »Glazba među sjemeništarcima danas i sutra« i »Nacrt učenja glazbe u sjemeništima«. Istraživati i raditi zajedno; upoznati se, surađivati; zajednička su iskustva, problemi, uspjesi i neuspjesi. Sjedinca se odvija u neprestanom dijalogu i diskusijama. Osobito je bilo interesantno učestvovanje prisutnih sjemeništara u raspravama.

U ukupno: dvadeset i četiri predavanja s petsto i pet intervenata u diskusiji. Svakodnevno je izlazio »Bollettino d'informazioni« u kojem su se mogla pratiti sva predavanja i diskusije i sve ostalo što se događalo na kongresu. Uređivala ga je s. V. Zucchi sa svojom ekipom. Dan Tajništava zaključen je koncertom na orguljama mo. Giancarla Parodija u crkvi franjevačke generalne kurije Maria Mediatricae. Koncert mladog maestra, uvjerenog cecilijanca, profesora na konzervatoriju i crkvenog orguljaša, kongresisti su s oduševljenjem primili. Na koncertu su bila djela suvremenih talijanskih i francuskih majstora. Izvedena su rutinirano, originalno i umjetnički na visini.

Dan talijanskog cecilijanskog društva

Poslije dva dana napornog rada dolazi čas zaključaka. Jutarnja savjetovanja se odvijaju pod predsjedanjem predsjednika msgr. A. Mistroriga, biskupa. Zasjedanju je prisutan i msgr. V. Noè, podtajnik kongregacije za Božanski kult i upravitelj papinskih ceremonija. Veći dio zasjedanja (preko sto minuta) posvećen je izvještaju msgr. L. Migliavacca: Crkvena glazba danas. Iscrpno predavanje u svim točkama i pogledima, duboko i stvarno; predavanje koje traži da se dugo proučava i o njemu mnogo razmišlja.

Regionalni direktori daju iscrpna izvješća i poglede na budućnost crkvene glazbe u pojedinim tajništvima. Msgr. E. Moneta Caglio za tajništvo crkv. pjev. zborova, p. P. Ernetti za tajništvo redovničkih instituta, s. P. Meneghin za ženske redovničke institute, E. Corbetta za tajništvo »Glazba u sjemeništima«, L. Molino za dijecezanske institute crkvene glazbe, C. Moretti za tajništvo orguljaša, P. V. Zaccaria o časopisu za crkvenu glazbu »Bollettino Ceciliano«.

Podpredsjednik msgr. M. Vieri priopćava mnoge zanimljivosti iz svijeta crkvene glazbe i zahvaljuje stotinu i dvojici(!) talijanskih rezidencijalnih biskupa i ostalih crkvenim prelatima koji su poslali svoje čestitke kongresu.

Poslije podne je upriličeno hodočašće svih kongresista u baziliku sv. Cecilije. Dužno poštovanje svetoj zaštitnici crkvene glazbe i potrebna duhovna digresija usred kongresa. Koncelebraciji je predsjedao msgr. A. Mistrorigo uz sudjelovanje dvadeset dijecezanskih delegata za crkvenu glazbu. Čitanja, molitve i napjevi su skladani i pripremljeni za tajanstveno ozračje transtiberijanske bazilike.

Dan talijanskog cecilijanskog pokreta završio se još jednim koncertom na orguljama. U bajoslovnom zidnom vijencu divne bazilike Dvanaest Sv. Apostola mo. M. Schneider iz Kölna, svojim gramofonskim snimkama koncerata na orguljama poznat čitavome glazbenom svijetu, sa superiornom interpretacijom predstavio se kongresistima i na orguljama svirao djela Bacha, Regera i Francka.

Komemoracija Lorenza Perosija

Ozračje kongresa raste i uspinje se do svog punog i veličanstvenog uspona i sjaja. U Rim su prispjeli pjevači: u tajništvu je protokolirano tri tisuće vrsnih pjevača. Koliko ih je bilo? Najmanje dvostruko. Mnogi su radije došli vlastitom inicijativom i vlastitim sredstvima. Bilo ih je sa svih strana Italije: iz 27 gradova zastupano je preko 70 pjevačkih zborova.

Službena komemoracija prve stogodišnjice rođenja L. Perosija počela je ujutro 23. rujna 1972. Crkva sv. Ignacija bila je puna. Službeno predavanje održao je msgr. A. Mistrorigo: »Don Lorenzo Perosi, svećenik i cecilijanac«. Glazbenu dušu umjetnika Perosija najbolje smo osjetili u izvedbi njegovih djela četiriju pjevačkih zborova: iz Milana, Venecije, Mantove i Treccate. Navečer je orkestar i pjevački zbor radiotelevizije (RAI) izveo njegov oratorij-simfonijsku pjesmu »Il Giudizio Universale« u velikoj sali za audijencije.

Papinska misa

24. rujna 1972. je dan što ga talijanski cecilijanci neće nikada zaboraviti, dan koji će ostaviti duboki i neizbrisivi pečat u srcu i sjećanju svih. »Vatikanska bazilika u svojoj višestoljetnoj povijesti nikada nije primila tako veličanstven i veliki broj talijanskih pjevača odjednom«. Oni su svi skupa zajedno pozdravili Sv. Oca skladbom L. Perosija »Tu es Petrus« na ulasku u baziliku sv. Petra. Veličanstven doživljaj koji izaziva suze radosnice.

»Ja sam spasenje naroda moga« misao je vodilja svih napjeva što su ih vrijedni cecilijanci skladali za ovu zgodu i pripremili. Pjevači su bili razdijeljeni u dvije skupine: pjevački zbor i zajednica vjernika. Pjevačkim zborom je ravnao mo. L. Molfino, a drugom skupinom pjevača, »zajednicom vjernika«, mo. p. o. V. Zaccaria, kojemu su pomagali ostali dirigenti na raznim područjima. Za orguljama je bio mo. G. Parodi. Divan doživljaj, pjevanje se razliježe mikelandevskim utiscima preko mozaika u bazilici.

»Gospodin je blizu...« bistrim i jasnim glasom započinje Fr. Esposti, dječak-pjevač pjevačkog zbora milanske katedrale. Prenosi Božju poruku odjevenu u divno ruho suvremene liturgijske glazbe. Slijede čitanja, molitve, evanđelje i govor Sv. Oca: »Časna braćo i svi predragi sinovi...«

Prisutni su: kard. Villot, državni tajnik, mnogi kardinali prefekti raznih kongregacija, nadbiskupi, biskupi, prelati i ostale mnoge ličnosti. Misi je prisustvovalo i sedam stotina njemačkih cecilijanaca koji su za ovu prigodu došli u Rim.

Na prikazanju, dok su se oko konfesije nalazili pedesetak svećenika s piksidama u kojima su bile hostije za posvećenje, skupina dječaka i djevojčica iz raznih krajeva Italije u tipičnim narodnim nošnjama predali su Sv. Ocu darove, cvijeće, voštane svijeće i doprinos skupljen udjelom svih pjevača. Na pričesti Sv. Otac je pričestio pedesetak cecilijanaca, dok su svećenici dijeli sv. Pričest ostalima. Poslije apostolskog papinskog blagoslova na svršetku mise Pavao VI. se

zadržao u razgovoru s upraviteljima cecilijanskog pokreta i živo se zanimao za napredak liturgijske glazbe u pojedinim pokrajinama. Kao vidljivi znak i uspomenu na ovaj današnji dan Sv. Otac je središnjici cecilijanskog pokreta poklonio veliko brončano poprsje anđela glazbenika, djelo kipara Fr. Nagnija. Talijanska radio-televizija (RAI) prenosila je čitavu papinsku svečanu liturgiju.

Značajne riječi Sv. Oca

vjernicima koji su se poslije papinske liturgijske svečanosti zadržali na trgu sv. Petra da još jednom vide Sv. Oca, s njime izmole »Anđeo je Gospodnji...« i čuju Njegove očinske riječi: »Dozvolite da vam još jednom saopćim ganuće što ga je u našoj duši proizvela današnja svečanost što smo je malo prije slavili u Sv. Petru. Oko oltara su bile čitave povorke pjevača, mnoštvo malih i velikih dječaka koji s mnogo strana Italije došli da s nama — možemo reći za nas — pjevaju, da pohvalama Gospodnjim razvesele našu dušu. To su bili pjevači naših crkava, bili su to »dječaci pjevači«, koji su se ovdje okupili za stogodišnjicu rođenja L. Perosija, da nam svojom prisutnošću i svojim mladenačkim vedrim i zvonkim glasovima pokažu kako u našim crkvenim zajednicama poslije nedavne liturgijske obnove ponovno oživljava pučko pjevanje, pjevanje koje prelazi u molitvu, u pjesmu, u zajednički glas. Ovo pjevanje dječaka odgojenih u umjetničkom, jednostavnom i njima kao urođenom izražaju, kultu Božjem zna dati ljepotu, živahnost i snagu. Koliko ljepote, koliko pobožnosti, koliko nade za javno priznanje naše vjere, kolika razboritost za birani, istiniti i iskreni oblik novih generacija, i kakav duhovni procvat za vjernike naših crkava, koje su često puta zbog starijih generacija bile nijeme i bez zajedničke živahnosti.

Imamo razloga da se radujemo, imamo prigodu da se veselimo s onima koji su se trudili da iz nevinog djetinjstva i dobro upućene mladosti izvuku iskustva — koja su često puta bila zavodnička, svjetovna i bez prave duhovne stvarnosti — i jasnu žicu napjeva koji teže prema otajstvenim prostorima na nebu i miješaju se s onim dubokim i nezrecivim melodijama anđela.

Znamo cijeniti ove ponizne ali divne znakove srca naroda koji vjeruje i Njoj koja je pjevajući dolasku Kristovu na zemlju zapjevala »Veliča« povjeravamo predrage čete naših dječaka pjevača i svih dječaka na svijetu.

A. M.

Mađarska

Odmah po Koncilu za unapređenje crkvene glazbe u Mađarskoj formiran je tzv. »Odbor crkvene glazbe« koji je imao za zadatak da izradi i priredi sve nove tekstove za liturgijsko pjevanje po obnovljenoj liturgiji. Napjevi su uglavnom adaptirani na stare gregorijanske napjeve korala, kao npr. napjevi prefacije, kanoi, obredi velike Sedmice i obredi kod ostalih funkcija.

Nakon misnog ordinarija na narodnom jeziku nastale su nove mise, osobito mise za pučko pjevanje. Jedna od takvih je najvrednija Misa od Kodály Zoltana, zatim su glasovite Misa od Halmos Lasla, Marijanska misa od Lisznyai Gabrijele i Missa Hungarica od Sziget Kilijana. Sve nove tekstove kao i notna izdanja tiska i izdaje »Društvo sv. Stjepana« u Budimpešti.

Za njegu i bdjenje nad crkvenim pjevanjem u cijeloj državi brine se »Društvo sv. Cecilije« čiji je crkveni predsjednik Dr. Klempa Karlo, ap. administrator, a svjetovni predsjednik prof. Bárdos Lajos.

Od godine 1968. izdaje se za svaku godinu posebna knjižica »Raspored pjesama«. To je popis pjesama koje su odobrile Biskupske konferencije i daju upute